

توه ديلي دوا پوهنك ازان ماند
چند داي ساربان محمل كرامون
دل باچو شخو برنو تو صيد نيست
لكو صيد شوق ازان كس حاصل نيست
ز چاهت چيز ناخوړه جاي
چخو رامست لايهقل كړنست
تاعشق توام زبون كړنست
چخو لالامز او اعشقت
كل ازان نشه نيست آن حسن
از شخو روز كار سارا
درد و لب تو ساق بزم
زان سان كه بود سكون الفرا
تاروي تو خط فرود جاي
از مهر و مهر و مهر و مهر
تا نرا تو بر شمع رفته تا بگره نكست
ببهار تو شده از لب چاشني بخش
درد يده دگر خور خيالست كه بديست
هر سجده كه در خور او دگر سوسوت
كو شمع بگريه مي كند خوت امشب
هر باز لطافت صحن بر وقت دعانت
جاي كاهي جام مي تا بگره نكست
تا ديه لب توكه كړنست
روي خوب تو موش افتاد است
چشم بدود خال بر رخ تو
چرخه زده لاس خوي اشك

كزين در ياره ساحل كړنست
سر شكم راه بهر محمل كړنست
كويتا دوش پي سمل كړنست
كراه ز يدي حاصل كړنست
ز چاهت چيز ناخوړه جاي
چخو رامست لايهقل كړنست
د ر قاده چند كړنست
آتش هم درون كړنست
كز خط رخ تو كندو كړنست
لعل تو خطي خن كړنست
دست از مي لاله كړنست
دردل قوتو سكون كړنست
باز هوای چشم از زو است
نكست كل را چه كني اي نسيم
توبه ز تو كردم و آمد به راه
پر شخو كړنست بگو ناسترا
من كيم و بزيم تو كيم ز دور
ز رستم با تو ميستر هبا و
پيشن مگو جاي از اين ليست
كوي سخنان تران دهنم از زو است
بچايد سفان ماه تنه خور نكست
لكو نرا زهر سيبه غي شوان باري
هزاره كند از شهر صبر او ره
چا بربكوه باشه ايد چيزي كرم

شتواي بند كوشتوت ما
هك دري فتاد جاي شيد
بنده جاي بسوكش افتادست
كرو چو خلي بز تو دره ام بلا افتادست
دلما اضا تيم از باي فتادست بهي
هم چا بربكوه خور شيد ولي
هر چا در يمن از شوق تو كمي زده ام
نرخم تو دره كران آمده من زه زنگ
حال جاي كرم ز تو چه داند شوي
كفت جاي محنت زده في ما چو نكست
چون بود حال كسي كز تو جلا افتادست
جلوه سرو و سمنه از زو است
بوي ازان پير سمنه از زو است
ساق تو به شكسته از زو است
كزه نكست يك شخو از زو است
ديدن آن انجمن از زو است
في تو كز رستم از زو است
چرخه بيده كز كدام سوور نكست
كشم بيديه غبار و مي كز زو نكست
بهره يار كه بان رخ نكوه رقيست
هم آج ربه ز بهر شخو از زو است

92